

[Alfred Jensen.]

Der tales om, at der skal være en bedring i situationen, men der foreligger ikke noget officielt udover, hvad ministre har udtalt herom; vi ved, at arbejdsløshedstallet ved udgangen af november måned var omkring 100 000 — jeg gør her opmærksom på, at det er det officielle arbejdsløshedstal, et tal, som ikke medtager samtlige, der er berørt af arbejdsløsheden. Jeg har tidligere påvist, at der er en sådan forskel, at ledigheden blandt arbejdsmændene er af en sådan størrelse, at den som regel svarer til det, det officielle arbejdsløshedstal angiver, d.v.s. at den ledighed, der findes i samtlige andre fag, ikke kommer til udtryk i det officielle arbejdsløshedstal. Men under alle omstændigheder viser det sig, at vi ved udgangen af oktober måned havde 17 000 flere, der var ramt af arbejdsløsheden, end vi havde i fjor. Hvad det i økonomisk og sjælelig henseende betyder for de 17 000 og deres pårørende, kan vel kun de, der selv personlig har prøvet arbejdsløsheden, sætte sig ind i og forstå. Men jeg tror dog, at de fleste må kunne forstå, selvom de ikke selv har prøvet det, at det vil virke dobbelt stærkt, at man op mod julen mister arbejdet, mister en stor del af indtægten, så man nødvendigvis ikke kan skabe jul under de forhold, man ellers ville gøre.

Den anden omstændighed er de prisstigninger, der i den senere tid er sat ind, ja, man må vel have lov til at sige de prisstigninger, som er sat ind i sommerens løb, idet de arbejdsløse jo ikke har fået deres understøttelse reguleret siden april. Der er sket stigninger for en lang række elementære livsfornødenheder. Brændslet er steget, det drejer sig om et par kroner for en hl koks. Nu har det måske ikke berørt de arbejdsløse så særlig stærkt i dette efterår, fordi vejret har været mildt, men alle beregninger taget i betragtning — og forøvrigt også det omslag, der har været i temperaturen i den sidste tid — godtgør, at de arbejdsløse nu må drage omsorg for at få brændslet hjem, og denne udgift vil det være meget vanskeligt at afholde af en almindelig understøttelse. Men dertil kommer jo prisstigning på andre fornødenheder. Jeg skal nævne en enkelt ting som kaffen, der er steget 15 øre for 1/4 pund. Jeg ved meget vel, at det er en ringe mængde kaffe, der

kan drikkes på grund af rationeringen, men jeg ved også, at det, man får i henhold til rationeringen, drikkes fuldtud, det købes og anvendes, fordi kaffe jo simpelthen er en af de arbejdsløses mest elementære livsfornødenheder. Den kvikker op, den giver en lille smule afveksling i den daglige tilværelse, og de 15 øre, det her drejer sig om, betyder derfor i virkeligheden en forringelse af kårene. Jeg kan også nævne stigningen af mælkepriser, grynpriser og brødpriser. Jeg ved meget vel, at hvis man tager hver ting for sig, drejer det sig kun om få øre pr. enhed, men jeg kender også det gamle ord om, at skilling lagt til skilling giver tilsidst en daler, og det gælder i allerhøjeste grad for de arbejdsløse; men de arbejdsløse har ikke mulighed for af deres understøttelse at skaffe en daler mere til de fornødne udgifter. De prisstigninger, som har fundet sted, vil betyde, at den arbejdsløse i det daglige må give afkald — det være sig på beklædning som på føden — altså på det, som han absolut burde have.

Hertil kommer yderligere de prisstigninger, som har fundet sted for kød og flæsk. Det blev stillet i udsigt, at stigningerne kun ville andrage 1 krone for flæsken og 75 øre for kødet pr. kg. Der blev endvidere stillet rabatkort i udsigt, som dog først vil blive uddelt efter jul. Det hjælper jo ikke meget for den arbejdsløse at få kortene udstedt efter jul, men dobbelt galt bliver det naturligvis, når priserne er steget langt mere end forudsagt. De er steget til det dobbelte, og det betyder, at de arbejdsløse har langt, langt ringere muligheder for at købe kød end nogen sinde tidligere. Man anbefaler strejke, man anbefaler at gå over til fisk o. lign. Jeg tror ikke, man behøver at opfordre de arbejdsløse til køberstrejke; deres muligheder for at købe kød er af en sådan beskaffenhed, at der ikke bliver tale om strejke, men simpelthen om en nødvendighed. Under disse omstændigheder er der fra brede lag i befolkningen rejst krav om, at regeringen træffer foranstaltninger til at sikre kødet til rimelige priser. Disse foranstaltninger har regeringen tilsyneladende ikke villet gennemføre.

Der har på forhånd heller ikke været sikkerhed herfor blandt arbejdere og arbejdsløse, og derfor har man i samme moment, som man har rejst kravet om foranstalt-